

[Aksel Larsen.]

Pengene er, henvende sig til de velhavende og gennemføre direkte Beskatning eller Formuekonfiskation. Man skal ikke paastaa, at vi blot kritiserer og forsøger at løbe uden om Vanskelighederne, vi har ogsaa givet Anvisning paa, hvorledes man positivt kan løse dem paa rette Maade.

Kristen Amby: De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har fremført, synes jeg er interessante i een Henseende; ikke derved, at de paa visse Punkter afviger fra, hvad det Parti, han tilhører, mener, men derved, at de skarpt karakteriserede Regeringsforslaget, idet det ærede Medlem sagde, at det, som officielt er fremført baade af Statsministeren og Finansministeren og af Regeringspartienes Ordførere, i Virkeligheden blot var en Besmykkelse af Lovforslagets Hensigter.

Jeg synes, det er interessant, for det maa da rejse det Spørgsmaal, om det ærede Medlem siger dette, fordi han mener, at just de her foreslaaede Bestemmelser ikke egner sig til at være forbrugsbegrænsende — det ærede Medlems Bemærkninger kunde jo forstaas, hvis det ærede Medlem havde den rent saglige Mening, at disse Forslag ikke var af en saadan Karakter, at de var forbrugsbegrænsende —, eller om det ærede Medlem virkelig mener, at det ikke er nødvendigt i den Tid, hvori vi lever, at foretage Foranstaltninger, der for visse Varers Vedkommende virker forbrugsbegrænsende. Hvis det ærede Medlem ikke mener, det er nødvendigt, nu da Landet er blevet fattigere — og det bliver Dag for Dag fattigere og mere og mere ude af Stand til at købe udenlandske Varer —, at foretage Foranstaltninger af den ene eller den anden Karakter, hvorved Forbruget af visse Varer begrænses, giver jeg ikke saa forfærdelig meget for den Indsigt, det ærede Medlem skal have i økonomiske Forhold.

Da jeg nu alligevel tror, det ærede Medlem har en vis Indsigt i økonomiske Forhold, kan jeg ikke frigøre mig for den Tanke, at det ærede Medlems Tale er et Stykke Raadhuspolitik eller rettere sagt „Ekstrablad“-s-Politik, ført frem her i Salen. Jeg har allerede set Overskrifterne i visse Blade, og jeg kan forestille mig den Tone, som nu vil blive ført frem fra visse Sider, en Tone, der vil give Genlyd hos en stor Del af Befolkningen, det er da klart. Nu fordyrer man Livsglæden — saadan vil det blive sagt i visse dertil indrettede Organer — for den store brede Befolkning.

Jeg mener, saaledes som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, allerede har sagt det; at der i dette Lovforslags Hovedmotiv nemlig, for saa vidt som det har til Hensigt at virke forbrugsbegrænsende over for visse Varer, er Tanker, som vi naturligt maa slutte os til, saadan som Situationen overhovedet er.

Jeg kunde ønske at sige til Regeringen, at det i hvert Fald for mig vilde have været behageligere at stemme for Lovforslaget, hvis dette Motiv havde været ført igennem, og jeg haaber ogsaa, der kan rettes noget ved Forslaget. Jeg skal blot nævne et lille Eksempel. Det er ikke nødvendigt for Danmark at begrænse sit Forbrug af Hvidtøl, ingeniunde, det er ikke Spor nødvendigt. Det er heller ikke nødvendigt at begrænse Forbruget af de Fødevarer, vi selv fremstiller. Derimod ser jeg af den vedhæftede Fortegnelse, at Grammofonplader ikke er medtaget under Toldafgiften; det er vel, fordi de hører til de bundne Varer — men derfor kunde de maaske dog nok komme med under Omsætningsafgiften.

Nu er det ikke for at nævne en Enkelt-
hed, jeg siger dette, men for at understrege det, jeg synes burde være et Ledemotiv for Arbejdet i det Udvalg, der nu nedsættes, at man tager det ud af Omsætningsafgiften, som vedrører den almindelige Befolkningens Forbrug af Ting, vi selv fremstiller, og som overhovedet ikke har noget som helst med vor valutariske Situation at gøre. Naar man beskatter Hvidtøl — jeg tænker særlig paa det —, er det i Virkeligheden, naar vi ikke samtidig laver den som det synes mig, geniale Ordning, som blev lavet for Rugbrødets Vedkommende, det samme som at beskatte Øllebrød. Jeg vil helst tænke det bedste om mine Medmennesker, og jeg gaar ud fra, at det er sluppet ind i Forslaget; det har ingen Forbindelse med den Grundbetragtning, som maa ligge bag disse Forslag, først og fremmest at ramme de ikke blot undværlige Varer, men de Varer, som, selv om de er behagelige at have, slider paa vor fremmede Valuta. Derfor er der ikke Spor af Grund til at ramme Ting, som i denne Forbindelse slet ingen Interesse har, undtagen af rent fiskale Grunde, men det kan jeg ikke tro er Meningen; jeg vil have hørt sagt tydeligt, før jeg tror det, at det er af rent fiskale Grunde, at man ønsker at ramme et saadant Forbrug.

Hvis man virkelig mener det, vil jeg meget nødtigt gaa med til det. Det er der ikke Spor af Anledning til at gøre, særlig fordi den Politik, man i øvrigt prismæssigt